

Vyjádření Zpravodajství ČRo ke stížnosti pí Jany Jochové z Aliance pro rodinu ohledně článku Kláry Filipové a Petra Kočího na webu iRozhlas.cz z 26. 6.

Důkladně jsme prostudovali stížnost paní Jany Jochové ze dne 24. července 2026 a níže připojujeme reakci Zpravodajství.

V úvodu je důležité zmínit, že text *Návrat k izolovanému rozhodování. Expertní síť reálně zrychlila pomoc obětem domácího násilí, vláda ji ruší*, na který stěžovatelka poukazuje, je jedním z dílů obsáhlé série, která se na konci června věnovala problematice domácího násilí v Česku.

Pětidílná série vznikla ve spolupráci se Sociologickým ústavem AV ČR a Karlovou univerzitou. Společným cílem bylo identifikovat bariéry v systému pomoci obětem domácího násilí. Výzkum probíhal od února do června napříč celou republikou a opírá se o 35 rozhovorů s experty z praxe – od zástupců policie, OSPOD a Probační a mediační služby přes neziskové organizace a azylové domy až po právníky a soudce. Vědkyně v terénu doprovázela také redaktorka Českého rozhlasu; projekt tak kombinuje metody kvalitativního výzkumu s investigativní novinářinou. V rámci novinářské práce pak vznikla další desítky rozhovorů.

Jednotlivé díly série publikoval web iROZHLAS.cz od 22. do 26. června 2026, a to takto:

1. díl – ‚Vztahy mají zraňovat a bolet. To ve mně zůstane.‘ Domácí násilí se přenáší generačně
2. díl – Vídeň vykáže z domovů šestnáctkrát více agresorů než Praha, zákony jsou přitom stejné. V čem je problém?
3. díl – Nemají kam jít. Bytová krize drží ženy v násilných vztazích, i když jsou rozhodnuté odejít
4. díl – ‚Přišel jsem udělat, co jsem slíbil.‘ Počet zavražděných žen po světě roste, u nás data o femicidách nesbíráme
5. díl – Expertní síť reálně zrychlila pomoc obětem domácího násilí, vláda ji zrušila

Musíme zdůraznit, že vedení Zpravodajství nepřísluší hodnotit subjektivní závěry stěžovatelky, které konstatuje ve stížnosti (např. „...*stížností na neobjektivitu zpravodajského a publicistického obsahu na webu iROZHLAS Českého rozhlasu. Přestože tuto tendenci lze sledovat delší dobu (a týká se celkové zpravodajské a publicistické produkce Českého rozhlasu)*“, nebo „*nakonec pokud bychom měli imputovat soukromé názory redaktorů veřejnoprávních médií vyjadřované na sítích přímo těmto médiím, tak by situace v oblasti vyváženosti byla ještě tristnější, než nyní je*“).

Zároveň musíme odmítnout, že by autoři textu proti Alianci pro rodinu, z. s., použili tvrzení „...*prokazatelně nepravdivé a záměrně manipulativní ve snaze vylíčit opozici vůči progresivní agendě jako náboženské fanatiky a tím manipulativně předestřít čtenářům kontext vládních opatření transformujících dosavadní rady při Úřadu vlády zcela tendenčním způsobem.*“

Stěžovatelka ve stížnosti zmiňuje celkem dvě jasně fakticky vymezené výhrady: 1) text Davida Floryka a 2) zákaz tělesných trestů, na které může vedení Zpravodajství reagovat.

1) text Davida Floryka

„Předně o organizaci Aliance pro rodinu z. s. uvádí prokazatelně nepravdivé tvrzení, totiž že na našich stránkách byl zveřejněn text Davida Floryka, který údajně hájí fyzické tresty dětí s odkazem na Bibli. Vylučujeme, že by na našich stránkách byl kdykoliv zveřejněn text, který hájí jakýkoliv náš postoj odkazem na Bibli, tím méně postoj odmítání fyzických trestů.“

Článek na webu iROZHLAS.cz cituje text spoluzakladatele, místopředsedy [3] a hospodáře [4] Aliance pro rodinu Davida Floryka, publikovaný na jeho blogu [1] a na webu Neviditelný pes [2], ve kterém s odkazem na bibli obhazuje fyzické trestání dětí jako něco, po čem ony „touží“.

Citace ze zmíněného textu pana Davida Floryka zní: *„Přesně v tomto kontextu chápe Bible fyzické trestání. Správně míněný a správně provedený trest totiž obnovuje řád, odčिňuje vinu, nastoluje spravedlnost, napravuje vztah. Mám za to, že děti právě po tomhle v koutku duše (nepřiznaně) touží. Což neznáte ty situace, kdy dítě svým chováním doslova křičí: ‚Tak už mi to zakaž, tak už mne kázní, tak už mě potrestej, už mi pomoz, ukaž mi konečně, co je správné!‘*

Trestající rodič má být veden svou láskou k dítěti k tomu, aby je přiměřeně a ve správnou chvíli a správným způsobem potrestal, a tak mu prospěl. Čím? Tím, že potrestá jeho vzpouru, pomůže mu navrátit se pod rodičovskou, a tedy i Boží, autoritu.“

Součástí přípravy článku *Návrat k izolovanému rozhodování. Expertní síť reálně zrychlila pomoc obětem domácího násilí*, vláda ji ruší bylo i studium řady textů pana Davida Floryka a dalších představitelů Aliance pro rodinu, publikovaných mimo jiné i na webu spolku samotného [5]. V daném případě text na webu alipro.cz [5] teologické argumenty nepoužívá, ty obsahují jen texty publikované mimo web spolku.

Za tuto chybu se omlouváme, v článku jsme uvedli opravu spojenou s omluvou hned, jak jsme na daný rozpor byli upozorněni paní stěžovatelkou a ověřili ho.

Omluva z 31. 7. 2026 obsažená v textu *Návrat k izolovanému rozhodování. Expertní síť reálně zrychlila pomoc obětem domácího násilí*, vláda ji ruší - zní: *„Původně článek uváděl, že text místopředsedy Aliance pro rodinu Davida Floryka s biblickými argumenty pro tělesné trestání dětí byl publikovaný přímo na webu Aliance, šlo přitom o jeho blog a web Neviditelný pes. Za chybu se omlouváme.“*

Dovolujeme si ale upozornit na to, že na vyznění textu v obecné rovině tato chyba nemá vliv. Text se zabývá tím, že poradcem ministra práce Aleše Juchelky je Jan Gregor z Aliance pro rodinu, která obhazuje fyzické trestání dětí. Text kromě postoje Davida Floryka uvádí i další argumenty představitelů spolku, tedy např. obavu, že by mohly být šikanovány rodiny, které tělesné tresty uplatňují.

2) zákaz tělesných trestů

V druhé části se stěžovatelka vymezuje proti větě týkající se úpravy fyzických trestů dětí v občanském zákoníku: *„...přitom samotný text zákona pouze říká, že výchovné prostředky nesmí ohrožovat zdraví a rozvoj dítěte – neobsahuje ujednání o kontrolách, ani o sankcích pro rodiče.“*

Stěžovatelka tvrdí, že jde o nepravdivé tvrzení s tím, že zákaz tělesného trestání po novele je absolutní a toto jednání je postihováno státem, a argumentuje přitom rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 31. března 2025, sp. zn. 32 A 21/2023, a navazujícím rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. listopadu 2025, sp. zn. 21 Ads 76/2025.

Jedním dechem ale sama přiznává, že soudy takto rozhodovaly „*dokonce s retroaktivní účinností vůči novele občanského zákoníku*“, jinak řečeno že jednání řešené v dané věci soudy bylo postižitelné ještě před novelou OZ.

Na tomto místě musíme zdůraznit, že Česko nemá precedenční právní systém a rozhodnutí v konkrétní věci tedy nezakládá plošné pravidlo. Zároveň pak u soudu budou typicky projednávány takové případy fyzických trestů, které překročí společensky uznávanou hranici onoho „*plácnutí přes zadek*“. V citovaném případě šlo o bití dítěte kuchyňským náčiním, tedy nástrojem, který měl za cíl učinit trest tvrdším.

Uvedená rozhodnutí soudů se pak odkazují na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva (D. M. D. proti Rumunsku z 3. října 2017) a rozhodnutí tuzemského Nejvyššího soudu (ze dne 9.12. 2020, č. j. 8 Tdo 1206/2020), podle kterých tělesné trestání dítěte do jeho důstojnosti zasahuje vždy.

Předmětná novela OZ tedy nezpůsobila plošný zákaz „*většiny*“ tělesných trestů, jak stěžovatelka namítá, ten byl platný již dlouho před tím.

Nutno dodat, že prostor pro tělesné trestání dětí je logicky poměrně úzký: pokud se přidržíme oněch „*plácnutí přes zadek*“, „*výchovných pohlavků*“ či „*výprasku kuchyňskou obracečkou*“, pak jde o jednání, které by mezi dospělými osobami bylo postihované přinejmenším jako přestupky proti občanskému soužití. Je tedy očekávatelné, že uplatnění obdobného násilí vůči zranitelné osobě – dítěti – bude posuzováno podobně přísně či přísněji. To ale není důsledek novely OZ, nýbrž dlouhodobého právního vývoje, a to na domácí i mezinárodní úrovni.

Text kromě argumentů Aliance pro rodinu a odkazů na texty, které zástupci Aliance pro rodinu zveřejnili, obsahuje i expertní postoje antropoložky Dany Moree z Univerzity Karlovy, socioložky Blanky Nyklové ze Sociologického ústavu AV ČR, bývalé zmocněnkyně pro lidská práva Kláry Šimáčkové Laurenčíkové, závěry z analýzy OECD. Dále v textu zaznívají nebo jsou parafrázovány výroky např. zástupců odborové organizace Straka při Úřadu vlády Ondřeje Medala a Anny Smyslové či šéfky Úřadu vlády Tünde Barthové, ministra práce a sociálních věcí Aleše Juchelky či ministra spravedlnosti Jeronýma Tejce. V textu je také explicitně uvedeno, že autoři několik týdnů urgovali s žádostí o aktuální vyjádření Úřad vlády a současnou zmocněnkyni pro lidská práva Taťanu Malou.

Jen z tohoto výčtu je patrné, že se autoři snažili čtenáři předložit maximálně pestrou paletu názorů, expertních postojů či analýz na dané téma, a proto si myslíme, že označení textu za „*silně jednostranný*“ či „*tendenční*“ je neopodstatněné.

Závěr: Výše popsané nás vede k závěru, že – i s ohledem na proběhlé konzultace mimo jiné se zástupci Sociologického ústavu AV ČR – nejde o „*jednostranný*“, „*tendenční*“ text s „*manipulativními informacemi*“. Znovu připomínáme, že celá série je výsledkem mnohaměsíční novinářské práce a také výsledkem mimo jiné 35 rozhovorů s experty z praxe – od zástupců policie, OSPOD a Probační a mediační služby přes neziskové organizace a azylové domy až po právníky a soudce.

Zároveň připouštíme, že jsme v jednom případě chybně připsali existenci textu pana Davida Floryka webovým stránkám Aliance pro rodinu, ačkoli byl publikovaný na dvou jiných místech. Tuto chybu jsme v textu obratem opravili a doplnili o omluvu čtenářům.

[1]

<https://starejlisak.blogspot.com/2022/10/david-floryk-budou-muset-krestane-zase.html>

[2]

https://neviditelnypes.lidovky.cz/spolecnost/vychova-budou-muset-krestane-zase-hajit-bit-det.A220925_135454_p_spolecnost_nef

[3] <https://alipro.cz/o-alianci/#nas-team>

[4] https://cs.wikipedia.org/wiki/David_Floryk

[5] <https://alipro.cz/ochrana-deti-nebo-statni-neduvera-v-rodice/>

Martin Samek

šéfredaktor iROZHLAS.cz